

הסוגיא בגמרא	הרמז	שם הדף	הדף
מספר הדפים במסכת הוא ס"ד. הרמז הוא: בס"ד. כלומר: בס"ד אנו מתחילים בלימוד מסכת ברכות.	בס"ד	ב'-ס"ד	
משנה: חכמים אומרים - עד חצות, רבן גמליאל אומר - עד שיעלה עמוד השחר. מעשה ובאו בניו מבית המשתה, אמר להם: אם לא עלה עמוד השחר חייבים אתם לקרוא, ולמה אמרו חכמים עד חצות? כדי להרחיק מהעבירה. הלכה: לכתחילה עד חצות, ובדיעבד עד עמוד השחר.	באו בניו	ב"ב	ב' א' ¹
ת"ר: מפני ג' דברים אין נכנסים לחורבה: מפני החשד, מפני המפולת ומפני המזיקין. הלכה: לא יתפלל במקום חורבה אלא בדרך - מפני חשד זנות או מפני המפולת או מפני המזיקים שמצויים שם.	בגלג'ג'	ב"ג	ג' א' ³
כיוון שעלה עמוד השחר נכנסו חכמי ישראל אצלו. אמר להם: לכו ופשטו ידיכם בגדוד, מיד יועצים באחיתופל ונמלכין בסנהדרין ושואלין באורים ותומים. הלכה: במלחמת הרשות אין המלך מוציא את העם אלא על פי בי"ד של שבעים ואחד.	במלחמות דוד	ב"ד	ד' א' ¹
תניא: אבא בנימין אומר: כל ימי הייתי מצטער על תפילתי שתהא לפני מטתי. הלכה: אפילו ללמוד אסור משיגיע זמן התפילה, והיינו מי שאינו רגיל ללכת לבית הכנסת, דאיכא למיחש שיטרד בגירסתו, אבל הרגיל בבית הכנסת - מותר.	בית-הכנסת הקדמם לכל דבר	ב"ה	ה' ב' ²
אמר רב הונא: כל הקובע מקום לתפילתו - אלקי אברהם בעזרו. הלכה: יקבע מקום מיוחד שיהא מתפלל בו תמיד, שלא ישנהו אם לא לצורך, ולא ישנה מתוך ד' אמות שקבע לו.	בו ולא באחר = מקום קבוע	ב"ו	ו' ב' ¹
אמר ליה רב יצחק לרב נחמן: מאי טעמא לא אתי מר לבי כנישתא לצלויי? אמר ליה: לא יכילנא, אמר ליה: ולימא לשליחא דציבורא, בעידנא דמצלי ציבורא ליתיה ולודעיה ליה. הלכה: אם הוא אנוס ולא יכול לבוא לבית הכנסת - יתפלל בזמן שהציבור מתפללים.	בזמן שמתפלל הציבור	ב"ז	ז' ב' ³
אמר רב חסדא: לעולם יכנס אדם שיעור שני פתחים בבית הכנסת, ואח"כ יתפלל. הלכה: יכנס ח' טפחים, שלא ישב אצל הפתח שנראה כמשאוי. ויש מפרשים שישנה שיעור ח' טפחים, שתתיישב דעתו עליו קודם תפילתו.	בשיעור ח' טפחים	ב"ח	ח' א' ²
משנה: מאימתי קוראין את שמע בשחרית, משיכיר בין תכלת ללבן, ר' אליעזר אומר בין תכלת לכתית. תניא: ...ואחרים אומרים משיראה את חבירו רחוק ד' אמות ויכירהו. אמר רב הונא: הלכה כאחרים. הלכה: זמן ק"ש של שחרית משיכיר את חבירו ברחוק ד"א.	בטלית מסתכל ויודע בין תכלת ללבן	ב"ט	ט' ב' ²
אמר ר' אליעזר בן יעקב: המתפלל צריך לכוון את רגליו, שנאמר: "ורגליהם רגל ישרה". הלכה: כיוון רגליו כאילו הם רגל אחת כדי להתדמות למלאכים, דכתיב: "ורגליהם רגל ישרה" כלומר נראים כרגל אחת.	ברגל ישרה	ב"י	י' ב' ³